

Eventyr For Alle

A detailed black and white illustration of a fox's head, looking slightly to the right, positioned behind the title text.

Den kloke lille skredderen

Brødrene Grimm

Den kloke lille skredderen

Det var en gang ei prinsesse som var forferdelig stolt. Kom det en frier, så gav hun ham ei gåte å gjette, og når han ikke klarte å gjette det så ble han sendt bort med spott og skam. Hun lot det også bli kjent, at den som løste gåta skulle få henne til ekte, og hvem som ville kunne komme.

Nå var det også tre skreddere som var sammen, hvor de to eldste mente at de hadde gjort så mangt et fint sting og truffet riktig, derfor kunne det ikke slå feil, de traff nok her også. Den tredje var en liten dum tingest som ikke en gang forsto håndverket sitt, men mente at han måtte ha lykken med seg, for hvor skulle den ellers komme fra. Da sa de to til ham: «Bare bli hjemme, du, for du kommer ikke langt med den lille forstanden din.» Men den lille skredderen lot seg ikke overtale, og sa at han hadde nå bestemt seg for det, og skulle nok hjelpe seg selv. Og så gikk han av sted som om hele verden var hans.

Så meldte alle tre seg hos prinsessa og sa at hun skulle komme frem med gåta si. For nå hadde de rette folk kommet, de hadde en forstand så fin at man kunne tre den gjennom et nåløye.

Da sa prinsessa: «Jeg har to slags hår på hodet, hvilke farger har det?»

«Ikke annet?», sa den første. «Det må være hvitt og sort, slik som salt og karve.»

Prinsessa sa: «Galt gjetta, nå kan den andre svare.»

Da sa den andre: «Er det ikke sort og hvitt, så er det brunt og rødt, som søndagsfrakken til faren min.»

«Galt gjetta», sa prinsessa. «Nå kan den tredje svare, det ser ut som om han vet det.»

Da trådte den lille skredder frem, og sa: «Prinsessa har et sølvhår og et gullhår på hodet, og det er de to fargene.»

Da prinsessa hørte det ble hun blek, og var nær ved å dåne av skrekk; for den lille skredderen hadde truffet blink, og hun hadde sikkert trodd at ikke noe menneske i hele verden kunne gjette det. Da hun kom til seg selv igjen, sa hun: «Allikevel har du ennå ikke vunnet meg, det er ennå en ting du må gjøre. Nede i stallen ligger det en bjørn, den skal du sove hos i natt. Hvis du ennå er i live når jeg står opp i morgen, skal du få meg til kone.» For hun tenkte at nå ville hun bli kvitt skredderen, for bjørnen hadde tatt livet av hvert eneste menneske den hadde fått uten labbene sine.

Den lille skredderen lot seg ikke skremme, var ganske fornøyd, og sa: «Nylig våget er halvt vunnet.»

Da det nå ble kveld, ble skredderen ført ned til bjørnen. Og Bjørnen hadde også tenkt å straks gå løs på den lille karen og gi ham en velkomsthilsen med labbene sine.

«Vent litt», sa skredderen, «jeg skal nok snart få roet deg ned.»

Fra lomma tok han ut, helt rolig, som om han ikke brydde seg om noen ting, en håndfull valnøtter, beit dem i stykker og spiste kjernene.

Da bjørnen så dette, fikk den også lyst på nøtter. Skredderen tok hånda i lomma og rakte den en håndfull, men det var ikke nøtter, men runde steiner. Bjørnen stakk dem i kjeften, men han kunne ikke bite dem i stykker, uansett hvordan han beit. «Æsj», tenkte den. «For en stor klodrian du er! Kan du ikke en gang bite i stykker noen nøtter?» Og så sa den til skredderen: «Min venn, bit disse nøttene i stykker for meg.»

«Der ser du hva *du* er for en kar», sa den lille skredderen. «Har så stor en kjeft, og kan allikevel ikke bite i stykker de

små nøttene.» Så tok han steinene, og putta raskt ei nøtt i munnen i stedet for, og knekk, så var den i to.

«Jeg må prøve det enda en gang», sa bjørnen. «Når jeg ser du gjøre det, så mener jeg at jeg også burde klare det.»

Da gav skredderen den steinene igjen, og bjørnen arbeida og beit av alle livets krefter. Men du tror vel ikke at han fikk knekt dem!

Da det var over, tok skredderen frem en fiolin fra under frakken og spilte et lite stykke på den. Da bjørnen hørte musikken, kunne den ikke la være, og begynte å danse, og da den hadde dansa en stund, syntes den at det var så

morsomt at den sa til skredderen: «Si meg, er det vanskelig å lære å spille?»

«Ikke i det hele tatt! Her kan du se: Med den venstre legger jeg fingrene på og med den høyre stryker jeg på strengene. Det går så lekende lett, hopp-sa-sa, fi-fallera!»

«Om det er så lett», sa bjørnen, «skal jeg også få det til. For da kan jeg danse så ofte jeg har lyst. Hva tenker du? Vil du lære meg å spille?»

«Svært gjerne», sa skredderen, «siden du har så lyst til det. Men la meg få se på labbene dine. Neglene er skrekkelig lange, jeg må først klippe dem littegrann.» Han henta da ei skruestikke, og bjørnen la labbene sine i den, mens den lille skredderen skrudde dem fast og sa: «Bare vent litt til jeg kommer igjen med saksa.» Og så lot han bjørnen brumme så mye den ville, la seg i en krok på en bunt strå og sovna.

Da prinsessa hørte bjørnen brumme så fryktelig om kvelden, trodde hun ikke annet enn at den nå godta seg skikkelig, og hadde gjort det av med skredderen. På morgenen stod hun meget sorgløs og fornøyd opp, men da hun så ned mot stallen, stod den lille skredderen der så lystig i døra, og så frisk som en fisk i vannet. Da kunne hun ikke si et ord mer imot, for hun hadde lovt det offentlig. Og kongen lot det spennes for en vogn, og i den måtte hun kjøre til kirka med skredderen for å gifte seg med ham.

Da de hadde steget inn, gikk begge de andre skreddere, som hadde onde hjerter og ikke unte ham hans lykke, inn i stallen og skrudde bjørnen løs. I vilt raseri sprang bjørnen bak etter vogna. Prinsessa hørte den fnyse og brøle. Hun ble redd, og hun ropte: «Å nei! Bjørnen er etter oss og vil ta deg!»

Skredderen visste straks råd. Han snudde seg på hodet,

strakte beina ut av bakvinduet og ropte: «Ser du skruestikka? Hvis du ikke går din vei så skur jeg deg fast igjen!»

Da bjørnen så det, snudde den om og løp sin vei. Imens kjørte den lille skredderen rolig til kirka, og prinsessa ble gitt ham til ekte, og sammen med ham levde hun så glad som ei lerce. Den som ikke tror det, bøter ei krone.

Eventyr ForAlle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

PATREON | EventyrForAlle

Tysk folkeeventyr fra samlingene til Jacob Grimm (1785–1863) og Wilhelm Grimm (1786–1859). (Offentlig eiendom - public domain)

Originaltittel: Vom klugen Schneiderlein

Norsk oversettelse: Karl-Robert Rønning

Basert på:

- Tyske originalteksten fra [Kinder- und Haus-Märchen Band 2, 1857](https://de.wikisource.org/wiki/Kinder-_und_Haus-Märchen_Band_2,_1857) (de.wikisource.org) (Offentlig eiendom - public domain)
- Norske oversettelsen "Om den kloke lille skrædder" av Peter Christen Asbjørnsen (1812-1885) fra [Grimms Utvalgte Eventyr, 1914 \(nb.no\)](https://nb.no/Grimms_Utvalgte_Eventyr_1914) (Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DeLPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Henry Justice Ford (1860-1941)

Kilde: [Grimms Utvalgte Eventyr, 1914 \(nb.no\)](https://nb.no/Grimms_Utvalgte_Eventyr_1914)

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.